

Komisja Budżetowa

2015/2284(INI)

25.5.2016

OPINIA

Komisji Budżetowej

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie działalności, oddziaływania i wartości dodanej Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w latach 2007–2014
(2015/2284(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jean-Paul Denanot

(*) Zaangażowana komisja – art. 54 Regulaminu

WSKAZÓWKI

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zauważa, że finansowanie z EFG może być wykorzystywane do wspierania lub uzupełnienia działań państw członkowskich w obszarze polityki zatrudnienia i polityki społecznej, ale nie może zastępować podstawowych działań organów krajowych i wyręczać ich w obowiązkach, w związku z czym finansowanie to nie powinno być przeznaczane na pokrycie krajowych systemów wspierania dochodów pracowników; przypomina również, że na państwach członkowskich spoczywa obowiązek współfinansowania działań EFG zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym oraz obowiązek skutecznego wykonania budżetu EFG;
2. uważa, że Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) mógłby być wartościowym narzędziem umożliwiającym UE okazanie wsparcia na rzecz pracowników i solidarności z nimi oraz pomoc bezrobotnym w powrocie do pracy, które celem byłoby przyczynienie się do inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu i wspieranie trwałego zatrudnienia w Europie; uważa jednak, że EFG można jeszcze znacząco usprawnić; uważa w szczególności, że EFG mógłby zapewniać lepsze wykorzystanie środków i koncentrować się w większym stopniu na wynikach; uważa, że EFG powinien dalej funkcjonować poza wieloletnimi ramami finansowymi (WRF) w następnym okresie programowania;
3. uważa, że nie należy zwiększać poziomu współfinansowania wynoszącego 60 %;
4. odnotowuje, że w latach 2007–2014 dwadzieścia państw członkowskich wnioskowało łącznie o kwotę 542,4 mln EUR i przeznaczyło ją na 131 interwencji skierowanych do 121 380 pracowników;
5. zauważa, że EFG ma być mechanizmem, który zapewnia pomoc krótkoterminową w przypadkach, kiedy konieczna jest szybka reakcja; ubolewa, że przeciętny okres potrzebny do zatwierdzenia wniosku o wsparcie z EFG w latach 2007–2013 wynosił 303 dni; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji na rzecz usprawnienia procesu składania wniosków; wskazuje, że zmniejszenie liczby języków urzędowych, na które musi zostać przetłumaczony projekt decyzji, pozwoliłoby zaoszczędzić co najmniej dwa tygodnie; podkreśla, że w przypadku zgłoszenia zapotrzebowania na dalsze tłumaczenia Komisja mogłaby je wykonać na późniejszym etapie;
6. zauważa, że w latach 2007–2014 osiem państw członkowskich nie wykorzystało wsparcia dostępnego w ramach EFG; wzywa Komisję do zbadania wszystkich przypadków, w których ograniczenia regulacyjne lub administracyjne lub też inne przeszkody uniemożliwiły skorzystanie z EFG, i do zaproponowania działań mających na celu usunięcie takich przeszkód;
7. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o elastyczniejszą i skuteczniejszą realizację budżetu EFG, koncentrując się na wynikach, skutkach i wartości dodanej, bez narażania na szwank odpowiedniego i przejrzystego wykorzystania funduszy oraz

zgodności z przepisami; uważa, że należy przyspieszyć procedurę wykorzystywania funduszu, by zwiększyć jego skuteczność wobec zwolnionych pracowników; wyraża zaniepokojenie z powodu dysproporcji między wsparciem wnioskowanym z EFG a kwotami zwracanymi przez państwa członkowskie, odnotowując, że średni wskaźnik wykonania budżetu wynosi zaledwie 45 %; w związku z tym wzywa Komisję do dokładnego zbadania powodów niskich wskaźników wykonania i do zaproponowania środków służących wyeliminowaniu wąskich gardeł i zapewnieniu optymalnego wykorzystania funduszu; zauważa, że wskaźnik ponownego zatrudnienia po zakończeniu działań finansowanych z EFG waha się znacząco i wynosi od 4 % do 86 %, i podkreśla w związku z tym znaczenie aktywnych i sprzyjających integracji instrumentów rynku pracy; zauważa, że niektóre państwa członkowskie stale osiągają lepsze wyniki w wydatkowaniu środków z EFG; proponuje, by Komisja nadal dostarczała wytyczne i umożliwiała państwom członkowskim dzielenie się najlepszymi praktykami przy wnioskowaniu o fundusze z EFG i ich wykorzystywaniu w celu zapewnienia jak najwyższego wskaźnika ponownego zatrudnienia za każde wydane euro;

8. zauważa, że według Biura Analiz Parlamentu Europejskiego EFG zapewnia najlepszą unijną wartość dodaną, kiedy jest wykorzystywany do współfinansowania usług dla zwolnionych pracowników, które zwykle nie są oferowane przez publiczne służby zatrudnienia państw członkowskich, oraz kiedy usługi te koncentrują się raczej na działaniach szkoleniowych i związanych z przekwalifikowaniem się, niż na zasiłkach;
9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że odsetek ponownego zatrudnienia wyniósł prawie 50 % wśród pracowników objętych pomocą w ramach wniosków zamkniętych w latach 2013–2014; zwraca jednak uwagę, że EFG powinien zapewniać wkład finansowy dla sektorów, które mogą w przyszłości zmagać się z problemami, aby zapewnić trwałość ponownego zatrudnienia zainteresowanych pracowników w sektorach o dużym potencjale;
10. podkreśla krótkoterminowy charakter EFG i konieczność większej synergii, komplementarności i lepszej koordynacji z EFS, EFRR i środkami finansowanymi z budżetów krajowych lub regionalnych w celu wspierania przedsiębiorstw borykających się z problemami, które znajdują się w fazie przejściowej obejmującej tworzenie nowych miejsc pracy; w tym celu proponuje, aby z uwagi na tradycje i zwyczaje panujące w państwach członkowskich to organy zarządzające funduszami strukturalnymi w państwach członkowskich składały wnioski o interwencję EFG, pod warunkiem że regionalne instytucje zarządzające będą dysponowały wystarczającym wsparciem kadrowym, szkoleniowym i finansowym, które to umożliwi; proponuje, aby wnioski o interwencję EFG były powszechnie dostępne;
11. zauważa, że w szeregu przypadków wsparcia z EFG wyższe koszty działań określonych w art. 7 ust. 4 rozporządzenia w sprawie EFG osłabiały ogólny wpływ inwestycji finansowanych przez EFG; wzywa Komisję do rozwiązania problemu takich kosztów przez wprowadzenie limitów;
12. uważa, że szersze stosowanie odstępstwa od progów kwalifikowalności, w szczególności na korzyść MŚP, przedłużenie okresów odniesienia oraz możliwość włączenia zwolnionych pracowników świadczących usługi powiązane do puli pracowników zwolnionych z przedsiębiorstwa ubiegającego się o pomoc powinny być za każdym razem dokładnie i indywidualnie rozpatrywane, by zapobiec nieprawidłowościom w

wykorzystywaniu środków budżetowych EFG;

13. nalega, by Komisja poprawiła dostępną pomoc techniczną dla państw członkowskich i zintensyfikowała w państwach członkowskich kampanie informacyjne dotyczące możliwości uzyskania pomocy z EFG, aby zwiększyć wykorzystanie tego funduszu, i domaga się, by wnioski państw członkowskich o wkład finansowy z tytułu EFG wraz z całą odnośną dokumentacją były publikowane na stronie internetowej Komisji Europejskiej;
14. uważa, że interwencja EFG następująca po zaistnieniu danej sytuacji społecznej i związana często ze zwrotem środków finansowych zapewnionych przez państwa członkowskie sprawia, że działania Unii Europejskiej na rzecz zwolnionych pracowników są niewidoczne; zwraca się do Komisji o poprawę komunikacji skierowanej do krajowych i lokalnych sieci związkowych oraz szerokiego odbiorcy, by lepiej uwydatnić działalność społeczną Unii;
15. wzywa Komisję, by włączyła do oceny śródkresowej EFG jakościową i ilościową ocenę wsparcia z EFG dla osób niekształących się, niepracujących ani nieszkolących się, szczególnie biorąc pod uwagę wdrażanie gwarancji dla młodzieży i niezbędne synergie między budżetami krajowymi, EFS i Inicjatywą na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; jest zdania, że odstępstwo dotyczące osób niekształących się, niepracujących ani nieszkolących się powinno zostać w wyniku tej analizy przedłużone na okres po 2017 r.;
16. wzywa Komisję do przeprowadzenia ocen wpływu globalizacji na poszczególne sektory i przedstawienia na ich podstawie propozycji wspierających przedsiębiorstwa w przewidywaniu zmian w sektorach i przygotowaniu na nie pracowników w perspektywie zwolnień;
17. uważa, że można jeszcze usprawnić wykorzystanie EFG w przypadku projektów wspierających przedsiębiorczość i rozpoczynanie działalności gospodarczej; wzywa Komisję do dalszego zbadania tej kwestii;
18. odnotowuje obawy Biura Analiz Parlamentu Europejskiego w odniesieniu do metodyki obliczania korzyści z EFG; podkreśla potrzebę określenia dodatkowych wymogów dotyczących wskaźników wykonania.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	23.5.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 20 -: 4 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean Arthuis, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, José Manuel Fernandes, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Sophie Montel, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Urmas Paet, Paul Rübig, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Paul Tang, Daniele Viotti, Auke Zijlstra
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Anneli Jäätteenmäki, Georgios Kyrtos, Andrej Plenković, Ivan Štefanec, Nils Torvalds
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Laura Agea, Rainer Wieland